

Licht

Een plant in een duistere ruimte kwijnt weg, vergaat.
Ook een dier. Ook een mens.
In de pikkedonker een vreemde trap moeten afdalen...
in het onpeilbaar duister
een onbekende weg moeten bewandelen...
zonder licht een ruimte moeten betreden waarin je niet thuis bent...
het wekt allicht een akelig gevoel, zelfs angst.
Het doet je aarzelen en verlamt je.
Wellicht riskeer je het toch als je weet dat mensen je zijn vooraf gegaan
en slaagden.
Als je, hoe dan ook, beseft dat het kan. Als je, hoe dan ook, ertoe
aangemoedigd wordt door mensen in wie je gelooft, in wie je je vertrouwen
stelt.
Want dan wordt het anders. De ruimte die je betreedt wordt anders en zelf
word je anders. De ruimte wordt anders.
Je vermoedt de mogelijke hindernissen. Je voelt aan wat er gebeuren kan.
Het lijkt niet meer zo donker.
Je ziet, niet met je ogen en toch zie je.
Het duister blijft, en toch zie je.
Degenen die je zijn voorgedaan, degenen die je leren geloven in jezelf,
degenen die je bemoedigen zijn je ogen. Door hen zie je.
Zelf word je anders. Je angst wordt bedachtzaamheid.
Je aarzelen wordt geduldig overleggen en zoeken.
Het lichtend voorbeeld van hen die je voorgingen, hun woord dat klaarte
schept maakt je anders.
Wegglijden in een eindeloze diepte... in de put zitten en geen uitkomst zien...
een levensweg moeten gaan en geen toekomst zien... je ervaart je akelig en
angstig, ontredderd en verlamd.
Sommigen duwen je weg in je angst, houden je verlamd.
Ze verdiepen de duisternis waarin je leeft.
Anderen brengen licht, helpen je zien wat je niet meer zag. Door een woord,
een handdruk, een dienst.
Je levensruimte wordt anders. Zelf word je anders.
Ik ben je licht zei de Christus *wie mij volgt dwaalt niet rond in duisternis, maar
zal het licht bezitten dat leven doet*¹.
*Het licht schijnt in de duisternis*².
Rondwalen in de duisternis... Wegglijden in het uitzichtloze... Gaan op wegen
zonder toekomst..
De duisternis, de kille donkerte van onze wereld is het werk van mensen.
Individueen, groepen, volkeren, naties, staten, secten, kerken willen presteren
om aanzien te verwerven, om zich te doen gelden. Ze willen de eerste zijn, de
beste, de volmaakste, de sterkste, de schoonste, de verstandigste. Zo staan ze
tegenover elkaar, concurreren ze elkaar dood. De tegenstander wordt verdrukt,

---

1 Joh. 8: 12.

2 Joh. 1: 5.

met zichtbaar en onzichtbaar geweld. Wie overwonnen is wordt uitgeschakeld, aan de kant gezet. Uitkomstloos, kille duisternis.

Individuen, groepen, volkeren, naties, staten, sekten, kerken willen de hoge toon voeren, hun ideologie, hun waarheid, hun levenswijze, hun gedragscode opdringen aan anderen. Hiervoor gebruiken ze alle mogelijke technieken, geoorloofde en ongeoorloofde. Zo groeit verdrukking, verknechting.

Een Goelag-archipel. Uitkomstloos, kille duisternis.

*Het licht dat iedere mens verlicht kwam in de wereld*³.

Jezus van Nazaret brengt uitzicht toekomst, leven voor armen en rijken, voor zieken en gezonden. Voor verdrukten en verdrukkers, voor verachten en geëerden, voor ongelutterden en geletterden, voor onderhorigen en leiders. Hij is anders dan anderen, handelt anders dan anderen. Hij is belangloos in een wereld waar eigen-belang elke toekomst uitsluit, waar eigen-belang het licht verduistert. Jezus van Nazaret handelt goddelijk, hemels.

Hij waardeert, heelt, bevrijdt, richt op, schept ruimte.

Voor allen. Ook voor hen die vastzitten in het duister van hun macht, bezit, betweterij, jaloersheid, ontevredenheid, eigenbelang.

De weg die Hij wijst door Zijn woord en Zijn daad is een weg met uitzicht en toekomst voor iedereen, zonder onderscheid. De ruimte die Hij betreedt wordt anders : levensruimte, licht.

*Zal de wereld dat licht aanvaarden*⁴?

*Zullen mensen door Hem ook het licht worden dat anderen verlicht*⁵?

*Zullen aarde en mensen stralend nieuw worden*⁶?

Hier en daar flinkt *hemels licht*, het licht dat van God komt, het licht dat de aarde en de mensen *hemels* maakt, anders, nieuw.

Lezen we dezelfde boodschap niet in het kerstverhaal van Lucas⁷ Gods licht is er. De redder is geboren! In machtelozen.

De Romeinse keizer Augustus, zijn naam betekent *lichtende, schitterende*, brengt verdrukking en ellende.

Volkeren, door hem veroverd, zijn er om de overwinnaars te dienen.

Een duistere wereld. Nacht!

Zo leven ook de herdiers: mensen zonder rechten, mensen die niet meetellen.

Ze leven in de nacht, buiten.

Ze krijgen geen plaats in de bewoonde wereld.

En plots: licht uit de hemel, boodschap van God: *Je redder is er*. Geen keizer, geen machthebber, geen heerser, geen wereldveroveraar, geen schoonprater, geen man van aanzien.

Wel een kind, slechts herkenbaar aan de kribbe en de doeken. Die machteloze wordt licht. De redder komt niet uit de schittering van paleizen en tempels.

Wel uit een kribbe, want er is geen plaats voor hen.

Vandaag niet, morgen niet. In de duisternis van het eigenbelang is geen plaats voor het licht van de belangeloosheid.

Maar Zijn licht blijft, ook na zijn terechtstelling.

Jos Devijver.

---

3 Joh. 1: 9.

4 Joh. 1: 5.

5 Mat. 5: 15.

6 Openb. 20: 5.

7 Luc. 2: 1-20.